

Sygn. akt I C 1275/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: Ewelina Świrta

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2013 r. w Kłodzku

sprawy z powództwa W. W.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę 21.364,64 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w S. na rzecz powoda W. W. kwotę 11.364,64 zł (jedenaście tysięcy trzysta sześćdziesiąt cztery złote 64/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 18 października 2012 r. oraz tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 4.842,64 zł (cztery tysiące osiemset czterdzieści dwa złote 64/100);

II. dalej idące powództwo oddala.

UZASADNIENIE

Powód W. W. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) Towarzystwa ubezpieczeń (...) S.A. w S. kwoty 21 364.64 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód podał, że w dniu 20 lutego 2012 roku miał miejsce wypadek komunikacyjny, w następstwie którego doznał obrażeń ciała, a pojazd sprawcy ubezpieczony był w zakresie OC w (...) S.A. w S..

W wyniku wypadku powód doznał skręcenia odcinka kręgosłupa szyjnego, stłuczenia odcinka LS oraz migreny szyjnej wymagającej licznych zabiegów rehabilitacyjnych.

Powód podjął leczenie, doznał ogromnych cierpień fizycznych i narażony był na cierpienia psychiczne, a trudno dziś ustalić jakie będą konsekwencje w przyszłości doznanych obrażeń, a strona pozwana wypłaciła tylko kwotę 4.500 zł tytułem zadośćuczynienia i 101,13 zł tytułem zwrotu kosztów przejazdu.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, przyznając, że ponosi odpowiedzialność za szkodę jaką poniósł powód, wskazując, że wywiązała się ze swoich obowiązków umownych przyznając i wypłacając kwotę 4.500 zł, tytułem zadośćuczynienia uwzględniającą skutki wypadku powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. W. został poszkodowany w wypadku komunikacyjnym. Powód w chwili wypadku był kierowcą samochodu, w którego tył uderzył sprawca posiadający ubezpieczenie OC w (...) S.A. w S..

Dowód:

akta szkody K- 79- 152

przesłuchanie powoda - K -155

W wyniku wypadku powód doznał urazu kręgosłupa szyjnego i poniósł koszty kołnierza szyjnego zaleconego przez lekarza, w kwocie 25,77 zł, gazy opatrunkowej oraz ketonału - 22,02 zł, koszty jonoforezy - 56 zł, konsultacji lekarskiej u neurologa -100 zł, zabiegów rehabilitacyjnych - 380 zł, diagnozy psychologicznej po wypadku - 150 zł, konsultacji lekarskiej -100 zł, przejazdów na zabiegi rehabilitacyjne -za przejazd 339, 6 km .

Dowód:

- karta informacyjna K-22

dokumentacja medyczna i wyliczenie K- 13- 21

Powód korzystał po wypadku z konsultacji w poradniach specjalistycznych i wielu zabiegów rehabilitacyjnych oraz porad psychologa, który zdiagnozował ostrą reakcję na stres.

Dowód:

- skierowania - K- 23-31, 35-37

- diagnoza K- 32-33

W dniu 11 września 2012 roku powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty 25 965, 77 zł. Pozwana przyznała powodowi 4500 zł tytułem zadośćuczynienia i 101, 13 zł tytułem zwrotu kosztów przejazdu 121 kilometrów..

Dowód:

- wezwanie K- 38-40

- pismo K- 42-43

Powód ma obecnie 58 lat, jest inżynierem mechanikiem i pracuje głównie w domu na komputerze, zajmując się rozliczaniem pracowników zatrudnionych przez (...). Wypadek miał miejsce w drodze do pracy, po wypadku powód nie pamięta dokładnie okoliczności wysiadania z samochodu, wie że przyjechała Policja i wezwała pogotowie.

Powód leczył się u chirurga, nosił kołnierz ortopedyczny, korzystał z rehabilitacji, porad ortopedy, neurologa i psychologa, a po zaleconej przerwie podjął nową rehabilitację. Do dziś powód odczuwa silne bóle kręgosłupa, które zmniejszyły się po 3 serii zabiegów rehabilitacyjnych. Powód 11 dni przebywał na zwolnieniu lekarskim, a do chwili obecnej odczuwa lęk włączając się do ruchu.

Dowód:

- przesłuchanie powoda k- 155-156

Biegli -neurochirurg dr nauk medycznych H. A. i dr nauk medycznych chirurg - ortopeda M. J., powołani przez Sąd, stwierdzili w opinii złożonej na piśmie w maju 2013 roku, że u powoda występuje po wypadku z 20 lutego 2012 roku trwałe uszkodzenie na zdrowiu w wysokości 6 %.

Uszczerbek spowodowany jest stanem po urazie głowy z zespołem nerwicowym pourazowym, z bólami i zawrotami głowy- 1% oraz stanem po urazie skrętnym odcinka kręgosłupa szyjnego z zespołem bólowym szyjnym korzeniowym z rwą barkowo-ramieniową prawostronną - 5 %.

Biegli stwierdzili, że wypadek, jakiemu uległ powód skutkuje do chwili obecnej bólami i zawrotami głowy, bólami kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parastezjami kończyn górnych, szczególnie prawej, w zakresie unerwienia przez nerw łokciowy (palców IV i V), a dolegliwości te zmuszają powoda do przyjmowania leków przeciwbólowych i w zasadniczy sposób utrudniają czynności życia codziennego i pracę zawodową, a w przyszłości konieczna będzie kontynuacja leczenia usprawniającego i mogą pojawić się dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego połączone ze wzmożonym napięciem mięśni karku ograniczające jego ruchomość.

Dowód:

- opinia biegłych K- 168- 170

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało uwzględnić w części, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności opinii zespołu biegłych lekarzy, dokumentacji medycznej, przesłuchania powoda i akt szkody.

Na podstawie przepisu art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, a katalog wypadków, w których można żądać zadośćuczynienia określa przepis art. 444 § 1 k.c. stanowiąc, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.p.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Bezspornym jest, że strona pozwana uznała co do zasady roszczenie zadośćuczynienia za krzywdę jakiej doznał powód, jako ubezpieczyciel sprawcy wypadku, który miał zawartą umowę odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Sprawą sporną była jedynie wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia i odszkodowania.

Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z 3 lutego 2000 r. /(...)/ zadośćuczynienie nie jest karą, lecz sposobem naprawienia krzywdy. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia, a celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień, które ma mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłość. Przy ocenie więc "odpowiedniej sumy" należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności danego wypadku, mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy.

W przedmiotowej sprawie Sąd uznał, że przyznane przez stronę pozwaną zadośćuczynienie w kwocie 4.500 zł nie jest adekwatne do krzywdy jakiej doznał powód ulegając wypadkowi komunikacyjnemu. Istotne jest bowiem, że powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 6 %, a wypadek, jakiemu uległ skutkuje do chwili obecnej bólami i zawrotami głowy, bólami kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parastezjami kończyn górnych, szczególnie prawej, w zakresie unerwienia przez nerw łokciowy (palców IV i V), a dolegliwości te zmuszają powoda do przyjmowania leków przeciwbólowych i w zasadniczy sposób utrudniają czynności życia codziennego i pracę zawodową, a w przyszłości konieczna będzie kontynuacja leczenia usprawniającego i mogą pojawić się dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego połączone ze wzmożonym napięciem mięśni karku ograniczające jego ruchomość.

Ustalając wysokość zadośćuczynienia Sąd ma dosyć szeroką swobodę w tej kwestii. Zdaniem Sądu zadośćuczynienie w łącznej kwocie 14.500 zł jest adekwatne do stopnia cierpień zarówno fizycznych jak i psychicznych jakich w wyniku wypadku doznał powód, zatem tytułem dalszego zadośćuczynienia odpowiednia jest kwota 10 000 zł, a tytułem

odszkodowania należało zasądzić 1 364.64 ł- jako kwotę znajdująca pełne potwierdzenie w złożonych fakturach, rachunkach i wyczeniach dotyczących kosztów leczenia i przejazdu na zabiegi - w tym niedopłaconej kwoty 182, 71 zł z kwoty 283,84 zł prawidłowo wyliczonej przez powoda. .

Mając powyższe na uwadze Sąd postanowił jak w sentencji, oddalając powództwo pozostałym zakresie, jako wygórowane żądanie zadośćuczynienia.

O kosztach postępowania orzeczono przy uwzględnieniu przepisu art.100. k.p.c., bowiem w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań. Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.